

Mihaela Gheorlan

Muzica a fost si continua sa fie o mare parte a educatiei mele formale si informale, atat ca persoana cat si ca profesionist. Astfel ca oportunitatea de a participa in programul de invatare la distanta al "Music As Therapy" a insemnat pentru mine o modalitate de a aduce beneficiile pe care stiu ca muzica le are in munca mea. In prima sesiune a week-end-ului de studio, cand am fost intrebata de ce sunt interesata de programul de invatare am spus ca vreau sa folosesc muzica ca parte integranta a activitatii mele, si nu doar ca fundal pentru activitatile desfasurate cu beneficiarii centrului unde lucrez.

Ca parte a stagiului practic al programului de invatare am lucrat cu un grup de 4 copii, Gabi, Florin, Alexadru si Petrut, cu varste intre 4 si 6 ani, diagnosticati cu tulburari din spectrul autist. Initial am lucrat cu acest grup timp de 7 sedinte. Ceea ce mi-a lipsit mie in experienta de a conduce activitati muzicale a fost compensat de copii prin faptul ca s-au dovedit foarte motivate si s-au implicat cu usurinta din prima zi.

Evaluarea pe care am facut-o inainte de a incepe sesiunile de muzica a aratat ca toti copii aveau abilitati de comunicare si sociale scazute, deficit atentional, agitatie psihomotorie, contat vizual neadecvat si prezentatu anxietate.

Incepand cu a trei asedinta copiii se cautau unul pe altul pe hol asteptand sa inceapa sesiunile de muzica, se recunosteau si au invatat numele celorlalti. Pe parcursul sedintelor fiecare dintre copii au devenit mai constienti de prezenta celorlalti, urmarind actiunile celorlalti si raspunzand adecvat. Toti au sustinut dialoguri muzicale cu ceilalti, au invatat sa isi astepte randul si au invatat sa se respecte reciproc atunci cand unul dintre ei canta la un instrument.

Una dintre surprizele pe care le-am avut a fost ca nu am avut prea multe probleme sa introduc activitati noi – copiii au fost dornici sa experimenteze cu sunete si ritmuri. In fapt a fost dificil pentru mine sa pastrez o structura a sesiunilor deoarece am avut tendinta sa profit de deschiderea demonstrata de copii si am crescut ritmul de desfasurare al activitatilor si le-am schimbat continuu. La jumatatea stagiului practic, odata ce am reusit sa-mi ordonez un pic actiunile ca si lider al grupului, copiii au apreciat spatiul suplimentar pe care l-au avut sa se exprime si au devenit mai atenti la indicatiile mele si implicarea lor in activitati a devenit mai consistent.

Un alt aspect neasteptat a fost disponibilitatea lui Gabi de a participa si de a interactiona. Sa il vad pe Gabi abandonand expresia faciala imobila si depasindu-si nivelul ridicat de anxietate si bucurandu-se de timpul petrecut in grup, zambind si chiar reactionand cand ceilalti nu urmau regulile stabilite mi-a aratat ca Gabi cauta o situatie in care sa se simta suficient de confortabil pentru a iesi din carapacea sa. Ulterior a inceput sa foloseasca mai multe cuvinte in vorbirea spontana, si-a imbunatatit comunicarea non-verbala, repeta mai des la cerere si raspunde la comenzi in mai multe situatii.

Pentru Petrut sesiunile de grup au fost prima experienta in a lucra impreuna cu alti copii intr-un mediu structurat si am avut nevoie de ajutorul unei colege care i-a fost « umbra » si mi-a permis sa-mi impart atentia in mod egal cu toti membrii grupului. A fost un avantaj faptul ca, colega mea a participat si ea in programul de invatare si mi-a permis sa fac si eu parte din grupul ei, reusind sa vad desfasurarea activitatilor din mai multe perspective.

Alex a fost la inceput neinteresat de colegii din grup, si nici nu a demonstrat interes pentru a se juca sau a interactiona cu ceilalti. Imi urmarea actiunile si incerca sa monopolizeze atentia mea. Am fost impresionata de cum Alex si-a schimbat atitudinea gradual, devenind mai constient de ceilalti membrii ai grupului, asumandu-si rolul de lider si interactionand mai mult cu fiecare dintre colegii sai. In prezent se pregateste sa inceapa cursurile unei scoli de masa in Septembrie si am mari sperante ce va face fata cerintelor cu un support adecvat.

Dar poate cea mai mare surpriza a venit din partea parintilor care la inceput erau sceptici despre posibilele rezultate dar au fost de acord cu participarea copiilor lor pentru acest lucru insemna mai multe ore cu un specialist pentru acestia. Dupa primele sesiuni parintii au inceput sa-mi povesteasca despre cum copii lor cantau prin casa chiar repetand versuri ale unor cantece. Acesta a fost un punct de cotitura pentru ca apoi parintii s-au aratat a fi mai suportivi fata de program si cred ca, copiii au avut de castigat din aceasta schimbare de atitudine. La sfarsitul sesiunilor din stagiul practic cu totii m-au intrebat cand vor continua sesiunile de muzica.

La sfarsitul programului de invatare am simtit ca am cu adevarat in nou instrument care sa ma ajuta in abordarea dificultatilor cu care se confrunta copiii cu care lucrez.

Muzica este de atunci o prezenta constanta in programele individuale de interventie pe care le-am elaborat pentru copiii cu care lucrez si am convingerea ca a imbunatatit comunicarea pe care o am cu ei si ca muzica a creat un mediu mai confortabil unde sa facem cunostinta.

Recent am inceput sa lucrez cu o fetita de 8 ani, diagnosticata cu tulburare de spectru autist, care pana acum nu a fost integrata in gradinita sau scoala si nu a lucrat cu nici un specialist. La evaluarea initiala am observat ca manifesta anxietate ridicata (postura inchisa, nu interactioneaza, miscari si actiuni minimale indreptate catre mediul inconjurator), lipsa abilitatilor sociale de baza si abilitatilor de comunicare interpersonală, absenta comunicării verbale, stereotipii motorii. Pe parcursul primei intalniri abia a constientizat prezenta mea in cabinet si interactioneaza cu oamenii din jur cand are se confrunta cu ceva si nu poate evita sau cand are nevoie de ceva. In primele doua intalniri am incercat sa ii arat jucarii si instrumente muzicale. La inceput nu a parut interesata de niciunele dintre acestea dar la sfarsitul celei de-a doua sesiuni a luat o maraca si a inceput sa o scuture. In urmatoarele doua sesiuni mi-a zambit si a facut contact vizual in timp ce eu cantam si a apucat cateva instrumente. In prezent sunt in curs de a stabili obiectivele din planul de interventie personalizat dar stiu ca muzica va fi o parte importanta a acestuia.

Pentru mine muzica si abilitatile pe care le-am invatat pe parcursul programului se potrivesc de minune cu programul, bazat interventie terapeutică prin joc, pe care l-am construit impreuna cu colegele mele si completeaza pregatirea mea formală ca psiholog.

